

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-78-22

Druk nr 2386
Warszawa, 28 czerwca 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz ustawy - Prawo o prokuraturze.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o prokuraturze

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655 i 958) po art. 615 dodaje się art. 615a w brzmieniu:

„Art. 615a. § 1. Przepisy rozdziałów 62, 62c, 62d, 63, 65b, 65d i 67, a także przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/1805 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty (Dz. Urz. UE L 303 z 28.11.2018, str. 1), stosuje się odpowiednio do współpracy między organami postępowania karnego a Prokuraturą Europejską. Kontakt między prokuratorami a Prokuraturą Europejską, w tym przekazywanie pism lub informacji, odbywa się za pośrednictwem Prokuratury Krajowej.

§ 2. Jeżeli wykonanie żądanej czynności lub udzielenie informacji byłoby sprzeczne z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej lub naruszałoby jej suwerenność, sąd lub prokurator odmawia wykonania czynności lub udzielenia informacji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2021 r. poz. 66, 1236 i 2052 oraz z 2022 poz. 655) w art. 19 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Powołanie i odwołanie dyrektora i zastępcy dyrektora departamentu lub biura Prokuratury Krajowej oraz naczelnika Wydziału Spraw Wewnętrznych, jak również powierzenie pełnienia obowiązków w tym zakresie, należy do wyłącznej kompetencji Prokuratora Krajowego. Przepisu art. 9 § 2 nie stosuje się.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Prokuratura Europejska, powołana na mocy rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1939”, zgodnie z art. 3 ust. 1 stanowi organ Unii Europejskiej.

Prokuratura Europejska nie jest zatem organem państw członkowskich uczestniczących w mechanizmie wzmocnionej współpracy, co oznacza, że zgodnie z obecnymi regulacjami Kodeksu postępowania karnego nie jest ona uprawniona do występowania w ramach prowadzonych postępowań karnych w zakresie swojej kompetencji o udzielenie jej szeroko rozumianej pomocy prawnej przez polskie organy postępowania karnego (prokuratury i sądy) i *vice versa*.

Przepisy Kodeksu postępowania karnego w rozdziałach 62a i 62b (zatrzymywanie dowodów i zabezpieczanie mienia), 62c i 62 d (europejski nakaz dochodzeniowy, dalej: END), 65a i 65b (europejski nakaz aresztowania), 65c i 65d (wykonywanie wolnościowych środków zapobiegawczych) przewidują wyłącznie możliwość wystąpienia do państw członkowskich UE lub wystąpienie państw członkowskich UE o wykonanie orzeczeń w przedmiocie ww. kwestii. Prokuratura Europejska jako organ UE, a nie organ państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy, nie mieści się w żadnej z tych kategorii. Kodeks postępowania karnego nie przewiduje bowiem możliwości stosowania instrumentów unijnych w relacjach z organami Unii Europejskiej, lecz wyłącznie w relacjach z państwami członkowskimi UE i z kompetentnymi organami tych państw.

Ta przeszkoda we wzajemnej współpracy między Polską, jako państwem nieuczestniczącym we wzmocnionej współpracy, a Prokuraturą Europejską nie może zostać rozwiązana wyłącznie w drodze notyfikacji składanych w trybie art. 105 ust. 3 rozporządzenia 2017/1939 przez państwa członkowskie uczestniczące wskazujących Prokuraturę Europejską jako podmiot uprawniony do występowania w zakresie obrotu prawnego dotyczącego wskazanych wyżej obszarów współpracy w sprawach karnych, a w przypadku END, w zakresie objętym przedmiotem postępowań prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, także do wykonywania orzeczeń, wydanych przez właściwe organy państw członkowskich nieuczestniczących we wzmocnionej współpracy. Ta sama uwaga dotyczy przepisów art. 589b–589f Kodeksu postępowania karnego dotyczących tworzenia i funkcjonowania

wspólnych zespołów śledczych oraz przepisów art. 592a–592f Kodeksu postępowania karnego w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygnięcia takich konfliktów.

Rozporządzenie 2017/1939 nie wiąże Polski i jako takie nie będzie bezpośrednio stosowane przez właściwe organy krajowe.

Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, zgodnie z art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej, jest natomiast zobowiązana do lojalnej współpracy z Unią w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów, w tym przez ułatwianie wypełniania przez Unię jej zadań oraz powstrzymanie się od podejmowania środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii. Również art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że zarówno Unia, jak i jej państwa członkowskie są zobowiązane do zwalczania wszelkich działań naruszających interesy finansowe Unii, a państwa członkowskie do podejmowania takich samych środków do zwalczania nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii, jakie podejmują do zwalczania nadużyć finansowych naruszających ich własne interesy finansowe.

Tym samym niezbędna jest nowelizacja przepisów Kodeksu postępowania karnego włączająca Prokuraturę Europejską do kręgu podmiotów uprawnionych do funkcjonowania w transgranicznym obrocie prawnym i umożliwiającą polskim prokuratorom i sądom wykonywanie jej wystąpień, jak również wprowadzającą możliwość występowania przez polskie prokuratury i sądy do Prokuratury Europejskiej o zabezpieczenie i przekazanie materiału dowodowego w sprawach objętych jej kompetencją.

W tym celu jest niezbędne dodanie do Kodeksu postępowania karnego nowego przepisu – art. 615a, dotyczącego odpowiedniego stosowania w relacjach z Prokuraturą Europejską przepisów znajdujących się w: rozdziale 62 („Pomoc prawna i doręczenia w sprawach karnych”, w szczególności w odniesieniu do powołania zespołu śledczego), rozdziale 62c („Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przeprowadzenie czynności dochodzeniowych na podstawie europejskiego nakazu dochodzeniowego”), rozdziale 62d („Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przeprowadzenie czynności dochodzeniowych na podstawie europejskiego nakazu dochodzeniowego”), rozdziale 63 („Przejęcie i przekazanie ścigania karnego”, w szczególności w zakresie odnoszącym się do konfliktów jurysdykcyjnych), rozdziale 65b („Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania”),

rozdziale 65d („Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania”) i 67 („Przepisy końcowe”).

W celu koordynacji i integracji różnych działań między polskimi prokuratorami a Prokuraturą Europejską, a także zapewnienia jednolitości w podejmowaniu strategicznych i taktycznych decyzji, projektowany przepis dodatkowo wskazuje, że kontakt między polskimi jednostkami organizacyjnymi prokuratury a Prokuraturą Europejską, w tym wszelka korespondencja, przekazywanie informacji, nakazy, wnioski lub inne wystąpienia kierowane przez polskich prokuratorów do Prokuratury Europejskiej, będą odbywały się za pośrednictwem Prokuratury Krajowej. Jednocześnie wprowadza się obowiązek odmowy wykonania żądanej czynności lub udzielenia informacji, jeżeli żądana czynność lub udzielenie informacji byłyby sprzeczne z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej lub naruszały suwerenność RP.

Proponowane zmiany nie obejmują rozdziałów 62a i 62b Kodeksu postępowania karnego dotyczących zatrzymywania dowodów i zabezpieczania mienia w UE, gdyż obecnie mają one zastosowanie jedynie w relacjach z Danią i Irlandią, natomiast współpraca z pozostałymi państwami członkowskimi UE od dnia 19 grudnia 2020 r. odbywa się na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/1805 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty (Dz. Urz. UE L 303 z 28.11.2018, str. 1).

Z kolei zmiana przewidziana w projekcie ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2021 r. poz. 66, 1236 i 2052 oraz z 2022 poz. 655) ma na celu jednoznaczne uregulowanie kwestii powoływania i odwoływania dyrektorów i zastępców dyrektora departamentu lub biura Prokuratury Krajowej oraz naczelnika Wydziału Spraw Wewnętrznych, jak również w zakresie powierzenia pełnienia obowiązków w tym zakresie, co będzie należeć do wyłącznej kompetencji Prokuratora Krajowego jako kierującego Prokuraturą Krajową. Projektowana zmiana wynika z konieczności dostosowania reguł funkcjonowania i struktury organizacyjnej Prokuratury Krajowej do nowych zadań związanych ze współpracą z Prokuraturą Europejską.

Zakres projektu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) projekt ustawy nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Stosownie do art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) projektowane przepisy nie będą miały wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o prokuraturze</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marcin Warchoł, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mikołaj Tyburczy, Główny Specjalista – Prokurator, Departament Legislacyjny Prawa Karnego tel. 22 52-12-374, mail: mikołaj.tyburczy@ms.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 3 czerwca 2022 r.</p> <p>Źródło Inne</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych RM UD244</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W obecnym stanie prawnym istnieje przeszkoda we wzajemnej współpracy między Polską, jako państwem nieuczestniczącym we wzmocnionej współpracy, a Prokuraturą Europejską (dalej: PE).

Prokuratura Europejska, powołana na mocy rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1), zgodnie z art. 3 ust. 1 stanowi organ Unii Europejskiej, a nie jest organem państw członkowskich uczestniczących w mechanizmie wzmocnionej współpracy. Zgodnie z obecnymi regulacjami Kodeksu postępowania karnego nie jest zatem uprawniona do występowania w ramach prowadzonych postępowań karnych w zakresie swojej kompetencji o udzielenie jej szeroko rozumianej pomocy prawnej przez polskie organy postępowania karnego (prokuratury i sądy) i *vice versa*. Zgodnie z obowiązującymi przepisami Kodeksu postępowania karnego nie przewiduje możliwości stosowania instrumentów unijnych w relacjach z organami Unii Europejskiej, lecz wyłącznie w relacjach z państwami członkowskimi UE i z kompetentnymi organami tych państw.

Przepisy Kodeksu postępowania karnego w rozdziałach:

- 62a i 62b (zatrzymywanie dowodów i zabezpieczanie mienia),
- 62c i 62d (europejski nakaz dochodzeniowy, dalej: END),
- 65a i 65b (europejski nakaz aresztowania),
- 65c i 65d (wykonywanie wolnościowych środków zapobiegawczych)

przewidują wyłącznie możliwość wystąpienia do państw członkowskich UE lub wystąpienie państw członkowskich UE o wykonanie orzeczeń w przedmiocie ww. kwestii. Prokuratura Europejska jako organ UE, a nie organ państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy, nie mieści się w żadnej z tych kategorii.

Ponadto należy zauważyć, że zaistniały problem nie może zostać rozwiązany wyłącznie w drodze notyfikacji składanych w trybie art. 105 ust. 3 rozporządzenia 2017/1939 przez państwa członkowskie uczestniczące wskazujących Prokuraturę Europejską jako podmiot uprawniony do występowania w zakresie obrotu prawnego dotyczącego wskazanych wyżej obszarów współpracy w sprawach karnych, a w przypadku END, w zakresie objętym przedmiotem postępowań prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, także do wykonywania orzeczeń, wydanych przez właściwe organy państw członkowskich nieuczestniczących we wzmocnionej współpracy. Analogicznie odnosi się to także do przepisów art. 589b–589f Kodeksu postępowania karnego dotyczących tworzenia i funkcjonowania wspólnych zespołów śledczych oraz przepisów art. 592a–592f k.p.k. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów.

Polska nie uczestniczy we wzmocnionej współpracy, a zatem może współdziałać z Prokuraturą Europejską na podstawie rozwiązań ujętych w art. 99 ust. 3 rozporządzenia Rady UE 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę, to jest robocze porozumienie, które dotyczyć może kwestii technicznych i operacyjnych, oraz zgodnie z art. 105 ust. 3 rozporządzenia, w zakresie realizacji instrumentów pomocy prawnej. Aktualnie trwają prace negocjacyjne co do treści przedmiotowego porozumienia w sprawie współpracy między Prokuraturą Europejską (EPPO)

a Prokuraturą Krajową Rzeczypospolitej Polskiej.

Kluczowym dla Polski argumentem przy ocenie celowości przystąpienia przez Polskę do mechanizmu wzmocnionej współpracy był zbyt szeroki zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej. Wskazano, że Polska nie może poprzeć rozwiązań, które wykluczają ściganie przestępstw VAT z wyłącznej kompetencji państw członkowskich. Powołano się przy tym również na argumentację Ministerstwa Finansów, że dochody z VAT stanowią bezpośrednio dochód budżetu państw członkowskich i tylko w znikomej części oraz pośrednio dochód budżetu unijnego, dlatego trudno jest mówić o szkodzie wyrządzanej interesom finansowym UE, gdyż dotyczy ona przede wszystkim budżetów krajowych. Ponadto w odniesieniu do kompetencji Prokuratury Europejskiej rozporządzenie zakłada również ściganie przez Prokuraturę Europejską przestępstw określanych jako „nierozzerwalnie związane” z przestępstwami na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej, co niesie za sobą ryzyko głębokiej i potencjalnie wychodzącej poza zakres kompetencji wyznaczonych przez art. 86 TFUE ingerencji zewnętrznego podmiotu, jakim będzie Prokuratura Europejska, w uprawnienia państw członkowskich, co budzi sprzeciw z uwagi na tradycyjnie umocowaną wyłączną kompetencję państw do kształtowania polityki penalnej.

Możliwość wykorzystania instrumentów współpracy prawnej służyć będzie nowelizacja Kodeksu postępowania karnego, polegająca na dodaniu przepisu art. 615a umożliwiającego współpracę polskiej prokuratury z Prokuraturą Europejską.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, zgodnie z art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej, jest zobowiązana do lojalnej współpracy z Unią w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów, w tym przez ułatwianie wypełniania przez Unię jej zadań oraz powstrzymanie się od podejmowania środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii – niezbędna jest nowelizacja przepisów Kodeksu postępowania karnego włączająca Prokuraturę Europejską do kręgu podmiotów uprawnionych do funkcjonowania w transgranicznym obrocie prawnym i umożliwiającą polskim prokuraturom i sądom wykonywanie jej wniosków, jak również wprowadzająca możliwość występowania przez polskie prokuratury i sądy do Prokuratury Europejskiej o zabezpieczenie i przekazanie materiału dowodowego w sprawach objętych jej kompetencją.

Przy czym również art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że zarówno Unia, jak i jej państwa członkowskie są zobowiązane do zwalczania wszelkich działań naruszających interesy finansowe Unii, a państwa członkowskie do podejmowania takich samych środków do zwalczania nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii, jakie podejmują do zwalczania nadużyć finansowych naruszających ich własne interesy finansowe.

Zasada współpracy organów wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych. Podstawą prawną w tym zakresie jest art. 82 ust. 1 TFUE, który stanowi, że współpraca sądowa w sprawach karnych w Unii Europejskiej powinna być oparta na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i innych decyzji organów sądowych. Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, o której mowa w art. 82, ma być realizowana za pomocą dwóch rodzajów procedur: po pierwsze przez zastosowanie zasady wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych oraz po drugie przez zbliżanie przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich w dziedzinach, o których mowa w art. 82 ust. 2 i art. 83¹.

Przestępstwa na szkodę interesów finansowych UE mogą dotyczyć sfery wydatków budżetu UE (fundusze, dotacje *etc.*), jak również wpływów do tego budżetu (np. cła, podatek VAT).

Nowelizacja w przedmiotowym zakresie polega na dodaniu do Kodeksu postępowania karnego nowego przepisu art. 615a, dotyczącego odpowiedniego stosowania w relacjach z Prokuraturą Europejską przepisów znajdujących się w:

- rozdziale 62 („Pomoc prawna i doręczenia w sprawach karnych”, w szczególności w odniesieniu do powołania zespołu śledczego),
- rozdziale 62c („Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przeprowadzenie czynności dochodzeniowych na podstawie europejskiego nakazu dochodzeniowego”),
- rozdziale 62d („Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przeprowadzenie czynności dochodzeniowych na podstawie europejskiego nakazu dochodzeniowego”),
- rozdziale 63 („Przejęcie i przekazanie ścigania karnego”, w szczególności w zakresie odnoszącym się do konfliktów jurysdykcyjnych),

¹ Anna Kantor-Kilian, Europejski Nakaz Aresztowania oraz wybrane instrumenty współpracy europejskiej w obszarze prawa karnego, UKSW.

- rozdziale 65b („Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania”),
- rozdziale 65d („Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania”),
- i rozdziale 67 („Przepisy końcowe”).

Celem koordynacji i integracji różnych działań między polskimi prokuratorami a Prokuraturą Europejską, a także zapewnienia jednolitości w podejmowaniu strategicznych i taktycznych decyzji, projektowany przepis dodatkowo wskazuje, że kontakt między polskimi jednostkami organizacyjnymi prokuratury a Prokuraturą Europejską, w tym wszelka korespondencja, przekazywanie informacji, nakazy, wnioski lub inne wystąpienia kierowane przez polskich prokuratorów do Prokuratury Europejskiej, będą odbywały się za pośrednictwem Prokuratury Krajowej.

Jednocześnie wprowadza się obowiązek odmowy wykonania żądanej czynności lub udzielenia informacji, jeżeli żądana czynność lub udzielenie informacji byłyby sprzeczne z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej lub naruszały suwerenność RP.

Natomiast zmiana przewidziana w projekcie ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2021 r. poz. 66, 1236 i 2052 oraz z 2022 poz. 655) ma na celu jednoznaczne uregulowanie kwestii powoływania i odwoływania dyrektorów i zastępców dyrektora departamentu lub biura Prokuratury Krajowej oraz naczelnika Wydziału Spraw Wewnętrznych, jak również powierzenia pełnienia obowiązków w tym zakresie. Kompetencja ta została zastrzeżona wyłącznie dla Prokuratora Krajowego jako kierującego Prokuraturą Krajową. Projektowana zmiana wynika z konieczności dostosowania reguł funkcjonowania i struktury organizacyjnej Prokuratury Krajowej do nowych zadań związanych ze współpracą z Prokuraturą Europejską.

Wejście w życie projektowanej regulacji stworzy ramy prawne rangi ustawowej, a następnie możliwe będzie doprecyzowanie zasad współpracy między Prokuraturą Europejską a Prokuraturą Krajową RP, w drodze porozumienia. Podkreślić należy również, że trwające negocjacje nad roboczym porozumieniem między Prokuraturą Krajową a EPPO dotyczą następujących kwestii: współpracy operacyjnej w sprawach karnych w ramach odpowiednich instrumentów, w tym współpracy sądowej, oddelegowania prokuratora łącznikowego z Polski do EPPO, wyznaczenie punktu kontaktowego EPPO w Rzeczypospolitej Polskiej, wymiany informacji strategicznych, spotkań wysokiego szczebla oraz spotkań technicznych i administracyjnych, wzajemnych konsultacji oraz wydatków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Podstawę prawną powołania urzędu Prokuratury Europejskiej stanowi art. 86 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zgodnie z którym Rada może powołać Prokuraturę Europejską w drodze rozporządzenia, stanowiąc jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego². Wobec braku jednomyślności w trakcie negocjacji, potwierdzonego przez Radę Europejską w dniu 9 marca 2017 r., wszczęta została procedura ustanowienia Prokuratury Europejskiej przy zastosowaniu mechanizmu wzmocnionej współpracy. Państwa wyrażające wolę uczestnictwa we wzmocnionej współpracy skutecznie uzgodniły podejście ogólne wobec projektu na posiedzeniu w dniu 8 czerwca 2017 r. Prokuratura Europejska została powołana na mocy rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1) i zgodnie z art. 3 ust. 1 stanowi organ Unii Europejskiej.

Prokuratura Europejska ma prowadzić sprawy związane z przestępstwami naruszającymi interesy finansowe Unii, tj. nadużyciami finansowymi, korupcją, poważnymi oszustwami transgranicznymi w kwestii wyłudzenia VAT na kwotę powyżej 10 mln euro. Do tej pory do EPPO przystąpiły 22 kraje UE (Austria³, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Estonia,

² Prof. dr hab. Eleonora Zielińska, *Perspektywa ustanowienia Prokuratora Europejskiego*, Instytut Wymiaru Sprawiedliwości, Warszawa, 2014.

³ „Prokuratura w Austrii ma strukturę monokratyczną. Przy każdym z sądów okręgowych właściwych w sprawach karnych działa podstawowa jednostka organizacyjna prokuratury, w siedzibie każdego wyższego sądu krajowego znajduje się prokuratura wyższego szczebla – prokuratura naczelną, a w Sądzie Najwyższym, Prokuratura Generalna. Ponadto w celu ścigania, naruszeń obowiązków służbowych i związanych z nimi przestępstw, a także w celu współpracy w zakresie wzajemnej pomocy sądowej i współpracy z odpowiednimi instytucjami Unii Europejskiej oraz organami sądowymi państw członkowskich Unii Europejskiej, w dniu 1 stycznia 2009 r. w Wiedniu utworzono Centralną Prokuraturę ds. Ścigania Przestępstw Gospodarczych i Korupcji (KStA). W ramach pakietu dotyczącego jurysdykcji karnej, zakres obowiązków KStA został zmieniony i z dniem 1 września 2011 r. Centralna Prokuratura zyskała szerszy katalog uprawnień w zakresie gospodarczych spraw karnych. Wraz z Centralną Prokuraturą w dniu 1 września 2011 r. utworzono organ ścigania, w którym skoncentrowane są kompetencje i doświadczenie niezbędne do sprawnego i skutecznego ścigania dużych przestępstw gospodarczych i korupcyjnych.” Mgr Monika

Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia i Włochy).

Dania i Irlandia korzystają w tej kwestii z klauzul *opt-out*⁴.

Słowacja⁵

W ramach swoich kompetencji Prokuratura Republiki Słowackiej jest zobowiązana w interesie publicznym do podejmowania działań w celu zapobiegania naruszeniom prawa, wykrywania i eliminowania naruszeń prawa, przywracania naruszonych praw i pociągania do odpowiedzialności za ich naruszenie. Wykonując swoje uprawnienia, prokuratura jest zobowiązana do bezstronnego stosowania środków prawnych w sposób zapewniający spójną, skuteczną i szybką ochronę praw i prawnie chronionych interesów osób fizycznych, prawnych i państwa. Ponadto Prokuratura Republiki Słowackiej zapewnia Prokuraturze Europejskiej współpracę przy realizacji jej zadań na podstawie rozporządzenia Rady UE 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r.

Estonia⁶

Prokuratura Europejska działa pod kierownictwem Prokuratora Generalnego, a Estonia jako uczestniczące państwo członkowskie deleguje do instytucji Prokuratora Europejskiego oraz Delegowanych Prokuratorów Europejskich. Obie nowo utworzone instytucje pozostają poza strukturą prokuratury estońskiej, a także zachowują atrybut niezależności w wykonywaniu powierzonych zadań. Jednak decyzją Prokuratora Generalnego Delegowany Prokurator Europejski może wykonywać zadania prokuratora krajowego, o ile nie stoi to na przeszkodzie w realizowaniu przez niego uprawnień wynikających z dyrektywy UE 2017/1371. Powołanie na stanowisko prokuratora krajowego ma wówczas charakter kadencyjny i powiązane jest z okresem sprawowania funkcji Delegowanego Prokuratora Europejskiego z ramienia Estonii. Delegowany Prokurator Europejski wykonuje swoje zadania pod nadzorem Prokuratora Europejskiego pochodzącego z tego samego państwa członkowskiego. Prokurator Europejski w wykonywaniu swoich czynności pozostaje niezależny od estońskiej prokuratury i nie stosuje się do niego przepisów krajowej ustawy o prokuraturze.

Dania, Irlandia

Dania i Irlandia co do zasady nie uczestniczą w unijnych instrumentach związanych z „przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (art. 3 ust. 2 Traktatu o UE), tzw. klauzula „opt out”), chyba że złożą deklarację o przystąpieniu do stosowania danego instrumentu prawa UE.

Węgry

Węgry, podobnie jak Polska, nie uczestniczą we wzmocnionej współpracy ustanawiającej Prokuraturę Europejską, jednak zdecydowały się skorzystać z możliwości przewidzianej w rozporządzeniu 2017/1939, umożliwiającej PE współdziałanie również z państwami spoza wzmocnionej współpracy. Porozumienie o współpracy pomiędzy Prokuraturą Europejską a Urzędem Prokuratury Generalnej Węgier zostało podpisane przez PE w dniu 26 III 2021 r., zaś przez PG Węgier 6 IV 2021 r.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy powszechne	318 – sądy rejonowe 47 – sądy okręgowe 11 – sądy apelacyjne	Ministerstwo Sprawiedliwości	Wprowadzenie regulacji będących podstawą do współpracy z Prokuraturą Europejską.
Powszechne jednostki prokuratury	357 – prokuratury rejonowe 45 – prokuratury okręgowe 11 – prokuratury regionalne	Ministerstwo Sprawiedliwości	

Podgórska, Ekspertyza dotycząca ustroju prokuratury i statusu prokuratora w Austrii, Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie, 2020, str. 18.

⁴ https://ec.europa.eu/poland/news/170608_prosecutor_s_office_pl

⁵ Dr Konrad Walczuk, Ekspertyza: Ustrój Prokuratury i statusu prokuratora na Słowacji, Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie, 2020, str. 12.

⁶ Dr Katarzyna Szwed, Ekspertyza: Status ustrojowy prokuratury oraz status prawny prokuratora w Republice Estońskiej w kontekście zapobiegania przestępczości, jej przyczynom i uwarunkowaniom, Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie, 2020, str. 12.

Prokuratorzy	5839	Mały Rocznik Statystyczny Polski 2020	
Prokuratura Krajowa			Kontakt między prokuratorami a Prokuraturą Europejską, w tym przekazywanie pism lub informacji, odbywał się będzie za pośrednictwem Prokuratury Krajowej.
Prokurator Krajowy	1	Informacja ogólnodostępna	Powołanie i odwołanie dyrektora i zastępcy dyrektora departamentu lub biura Prokuratury Krajowej oraz naczelnika Wydziału Spraw Wewnętrznych, jak również powierzenie pełnienia obowiązków w tym zakresie, należeć będzie do wyłącznej kompetencji Prokuratora Krajowego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania do następujących podmiotów:

- 1) Prokurator Krajowy;
- 2) powszechne jednostki organizacyjne prokuratury za pośrednictwem Prokuratora Krajowego;
- 3) Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego;
- 4) sądy powszechne;
- 5) Krajowa Rada Sądownictwa;
- 6) Krajowa Rada Radców Prawnych;
- 7) Naczelna Rada Adwokacka;
- 8) Ars Legis – Stowarzyszenie im. Św. Iwo Helory – Patrona Prawników;
- 9) Fundacja Polskie Towarzystwo Prawnicze OPUS IURIS;
- 10) Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad Vocem”;
- 11) Radomskie Stowarzyszenie Prawników;
- 12) Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”;
- 13) Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14) Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad vocem”;
- 15) Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP;
- 16) Krajowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Ad Rem”;
- 17) Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
- 18) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”.

Czas trwania konsultacji – 21 dni. Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	<p>Proponowane rozwiązania regulują kwestie wzajemnej współpracy między Polską, jako państwem nieuczestniczącym we wzmocnionej współpracy, a Prokuraturą Europejską.</p> <p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na sektor finansów publicznych.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury prowadzona jest statystyka w zakresie przestępstw, które dotyczą tylko nadużyć finansowych przy korzystaniu z funduszy unijnych. Dane statystyczne za 2020 r. wskazują na liczbę 487 spraw zarejestrowanych w jednostkach prokuratury. Obrót prawny z zagranicą, w powyższej kategorii spraw, nie jest oddzielnie rejestrowany.</p> <p>Skala współpracy z Prokuraturą Europejską będzie uzależniona od liczby spraw prowadzonych przez wymieniony organ Unii Europejskiej, którego właściwość podyktowana jest m.in. wysokością szkody, przy czym część wymienionych spraw może być nadal prowadzona przez organy prokuratorskie państw członkowskich. A zatem nie jest możliwe określenie liczby spraw, które będą prowadzone przez Prokuraturę Europejską i w których ta, jako organ UE, będzie występować do polskiej prokuratury z wnioskami dot. obrotu prawnego w sprawach karnych.</p> <p>Dodatkowe informacje</p> <ul style="list-style-type: none"> – W odniesieniu do END, które będą instrumentem najczęściej wykorzystywanym w ramach obrotu prawnego z Prokuraturą Europejską, do kosztów ich wykonania będzie mieć zastosowanie art. 589zr Kodeksu postępowania karnego, zgodnie z którym koszty związane z wykonaniem ponosi Skarb Państwa, chociaż w uzasadnionych przypadkach prokurator może wystąpić do organu wydającego END o zwrot całości lub części przewidywanych wydatków albo o zmianę END. <u>Przepis ten będzie umożliwiał, w razie prognozowanych znacznych kosztów przy zabezpieczeniu i przekazywaniu materiału dowodowego, wystąpienie do Prokuratury Europejskiej o ich zwrot w całości lub w części.</u> – W zakresie obrotu prawnego opartego na Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych sporządzonej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., uzupełnionej Konwencją o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi UE sporządzoną w Brukseli dnia 29 maja 2020 r., koszty będą ponoszone zgodnie z ich postanowieniami. <u>W art. 20 Europejskiej Konwencji z 1959 r. została wprowadzona ogólna zasada, że strony nie będą wysuwały wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów wynikających ze stosowania Konwencji lub protokołów, z wyjątkami enumeratywnie wymienionymi w jego dalszej części.</u> – W odniesieniu do europejskiego nakazu aresztowania zastosowanie ma art. 30 decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi. Przepis stanowi, że wydatki poniesione na terytorium wykonującego nakaz Państwa Członkowskiego na wykonanie europejskiego nakazu aresztowania obciążają to Państwo Członkowskie. Wszelkie inne wydatki obciążają Państwo Członkowskie wydające nakaz. – <u>W zakresie pozostałych form pomocy przewidzianych w projektowanym art. 615a Kodeksu postępowania karnego, których nie dotyczą zobowiązania umowne, wydatki – jak stanowi art. 614 Kodeksu postępowania karnego – pokrywa państwo obce, które złożyło wniosek o dokonanie czynności, przy czym organy polskie mogą odstąpić od żądania zwrotu poniesionych wydatków, jeżeli państwo obce zapewni wzajemność. W omawianym przypadku będzie to Prokuratura Europejska.</u>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2022 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	Brak wpływu.						
Niemierzalne		Brak wpływu.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne i osoby starsze.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Projekt wprowadza regulacje będące podstawą współpracy z Prokuraturą Europejską. Przedmiotowe rozwiązania zostały szerzej opisane w pkt 2 OSR.						

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie przewiduje się ewaluacji przedmiotowego projektu ustawy.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

RAPORT Z OPINIOWANIA I KONSULTACJI PUBLICZNYCH

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (UD 244).

Projekt ustawy został poddany opiniowaniu oraz konsultacjom publicznym.

Niniejszy raport został sporządzony na podstawie § 51 ust. 1 i 2 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348). Zawiera on podsumowanie konsultacji publicznych oraz opiniowania ww. projektu ustawy.

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych

Celem opiniowania i konsultacji publicznych było zapewnienie zainteresowanym podmiotom i organizacjom, możliwości wyrażenia opinii na temat.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (UD 244) w dniu 23 marca 2022 r. został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania. Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” w celu zapoznania się z nim przez wszystkie zainteresowane podmioty. Ponadto, projekt został przesłany niżej wymienionym instytucjom w oddzielnej korespondencji mailowej.

W ramach konsultacji publicznych skierowano zaproszenie do przedstawienia stanowisk do 13 podmiotów na 21 dni.

Zaproszenie w ramach konsultacji publicznych skierowano do następujących podmiotów:

- 1) Prezesi Sądów Apelacyjnych,
- 2) Krajowa Rada Radców Prawnych,
- 3) Naczelna Rada Adwokacka,
- 4) Ars Legis – Stowarzyszenie im. Św. Iwo Helory – Patrona Prawników,
- 5) Fundacja Polskie Towarzystwo Prawnicze OPUS IURIS,
- 6) Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad Vocem”,
- 7) Radomskie Stowarzyszenie Prawników,
- 8) Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”,
- 9) Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej,
- 10) Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP,
- 11) Krajowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Ad Rem”,
- 12) Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
- 13) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,

Z kolei w ramach opiniowania zaproszenie skierowano do następujących podmiotów:

1. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego,
2. Krajowa Rada Sądownictwa,
3. Prokuratura Krajowa

Konsultacje publiczne oraz opiniowanie odbyły się w terminie od 23 marca 2022r. do 26 kwietnia 2022 r., przy czym przyjmowano także uwagi przesłane w późniejszym terminie, pod warunkiem zgłoszenia tego faktu opiekunowi merytorycznemu.

W procedurze opiniowania i konsultacji publicznych projektu ustawy wszystkim podmiotom umożliwiono zajęcie stanowiska w sprawie projektu, a także poddano analizie przedłożone przez te podmioty uwagi.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania nie zgłoszono uwag do projektu ustawy.

2. Przedstawienie wyników konsultacji projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymagał przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej. W toku prac nad projektem w tym przedmiocie zgłoszenia nie wpłynęły.